

De zeedijk, zwaartepunt van de koning zijn urbanisatieplannen

OOSTENDE — Leopold II wou van Oostende vooral een prestigieuze badplaats maken. Eén van de zwaartepunten van de urbanisatieplannen van de vorst was dan ook de zeedijk en omgeving. De Venetiaanse galerijen en de koninklijke wandelgangen zijn voorbeelden hiervan die nog steeds te bezichtigen zijn.

Het was architect Marquet die de plannen ontwierp voor de Venetiaanse galerijen op de hoek van de Parijsstraat en de Zeedijk. Ze werden gebouwd op de terreinen van de oesterput Royon Hertoghe en van het restaurant Pavillon du Rhin. Op 7 april 1900 kwam Leopold II de eerste steen leggen. Het gebouw heeft een L-vorm, aan het uiteinde op de zeedijk staat een ronde torenconstructie.

In 1903 werden de plannen voor de koninklijke wandelgangen concreet. Leopold II zei hierover: „De bouw van deze wandelgang is noodzakelijk voor Oostende: hij laat badgasten en inwoners van de stad toe de zee te zien zonder zich bloot te stellen aan weer en wind. De noodzaak van deze wandelgang is bekend in het buitenland, namelijk in Scheveningen, en is bij ons bekend in Wenduine waar dit jaar een bescheiden galerij werd geopend”.

De portiek kostte 1,5 miljoen. De koning en zijn familie hadden het exclusieve recht om het terras bovenaan te gebruiken. De stad Oostende was

wel eigenaar van de portiek en de doorgang, en moest dus onderhoud en lasten dragen.

Girault

De werken begonnen in het begin van 1904, ze eindigden in de zomer van 1906. Architect Girault had een eigen visie op zijn project. In een brief aan Smet De Naeyer maakte hij die duidelijk: „Ik wens vooral dat het publiek die dit magnifiek gebouw bezoekt zich gemakkelijk en begerenswaardig voelt.

Als dit zo zal zijn, heeft Oostende een monument dat enig is in de wereld, want ik ken niets gelijk, vooral vanwege de monumentale proporties. Je moet tot de constructies van keizer Hadrianus in de omgeving van Rome teruggaan om bouwwerken te vinden in analogie met het werk in opdracht van de koning, waarvan ik het geluk heb het te kunnen realiseren.”

Het leven van Leopold II speelde zich vooral af in de omgeving van de zeedijk. De koning huisde in het koninklijk chalet. De minnares van de koning, barones de Vaughan,

woonde in Villa Carolin in de Parijsstraat. Haar villa was door een onderaardse gang verbonden met het koninklijk chalet, vertelt Karel Jonckheere.

Renbaan

De koning bezocht vaak de renbaan. Leopold II interesseerde zich in de paardesport, hij stimuleerde de verbetering van de renbanen, ook in Oostende waar de renbaan één van de trekpleisters was van het mondaine badplaatsleven.

In 1892 financierde de vorst een nieuwe piste. De grote tribune van de renbaan kwam er in 1906, en was het werk van de Franse architect Alexander Marcel. De tribunes kostten 434.344 fr. aan het Fonds van de Kroon. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werden ze vernietigd.

Talrijk waren de wandelingen van Leopold II op de zeedijk. Ook hierover wist Karel Jonckheere ons een leuke anekdote te vertellen. Als de koning en barones de Vaughan samen op de zeedijk wandelden, zat er in haar tasje steeds een linnen pakje. Toen het begon te regenen haalde ze uit haar tas een sjaal waarin ze de monumentale baard van de koning wegmoffelde. De koninklijke baard mocht niet vochtig worden.

De koning genoot van een wandeling op het strand of op de zeedijk, voor de Oostendenaren was dit geen ongewoon gezicht.

(a)